

BEDSTEMORS SUKKERSKÅL

Skrevet af Anne Sofie Sternberg

"Der er intet, der er så skidt, at det ikke er godt for noget". Sådan sagde Emmas bedstemor tit, men Emma forstod ikke, hvad det betød ind til den dag, jeg nu vil fortælle dig om...

S. 1

Det var bedstemors fødselsdag. Emma glædede sig meget. De skulle være sammen, bare de to alene. Hun havde lavet fine tegninger i gave.

S. 2

"Kom indenfor, min skat," sagde bedstemor og gav Emma et stort kram. Inde i stuen var der dækket pænt op. Der var to tallerkner, to kopper, to skeer og to jordbærkager. Det var deres yndlingskage.

S. 3

Emma fik varm kakao med flødeskum og bedstemor fik kaffe med mælk og sukker.

S.4

"Du må gerne bære sukkerskålen ind," sagde bedstemor, "men pas på, for den er lavet af glas." Emma holdt godt fast på sukkerskålen og gik meget stille. Forsigtigt satte hun den ene fod foran den anden.

S. 5

Men så skete det... Emma snublede. Hun prøvede at holde balancen, men sukkerskålen fløj ud af hendes hænder og splintredes mod gulvet. KRASH! Den gik i tusind stykker.

S. 6

Og så græd Emma. Hun græd så højt, at hun slet ikke kunne høre, hvad bedstemor sagde.

S. 7

Da Emma havde fået tørret øjnene, begyndte de at feje det hele op. Det tog lang tid, for der var meget sukker og mange glasskår.

S. 8

Emma lagde sig ned på knæ for at samle nogle store stykker glas op, og så var det, hun så den...

S. 9

... fingerringen... den lå der og glimtede svagt mellem gulvbrædderne inde bag det ene kommodeben.

S. 10

"Se, bedstemor. Jeg har fundet en fingerring." Emma rakte ringen op til bedstemor, og nu var det bedstemors tur til at græde højt.

S. 11

Først blev Emma lidt bange, men så kiggede hun på bedstemor, der smilede til hende gennem tårerne.

S. 12

"Åh, min skat. Hvor er jeg glad. Det er den ring, jeg fik, da jeg blev gift med bedstefar." Ringen havde været væk i 5 år – næsten lige så længe som bedstefar.

S. 13

De satte sig hen og spiste kagerne. Ringen sad fint på bedstemors finger. Hun kiggede tit ned på den og smilede.

S. 14

Da de var færdige rejste bedstemor sig og kyssede Emma på panden. "Der kan du bare se. Der er intet, der er så skidt, at det ikke er godt for noget." Nu forstod Emma, hvad det

betød. Hun slikkede det sidste kakao af overlæben og borede sig længere ned i lænestolen. Det var en rigtig god fødselsdag.

SLUT

